

27A:6

På en till allmän va-anläggning ansluten fastighet har äldre byggnad rivits och ersatts av en ny med större våningsyta. Eftersom kommunen inte haft stöd härför i va-taxan har kommunen inte ansetts berättigad att med anledning av den nya bebyggelsen ta ut engångsavgift såsom för nyanslutning.

Flens Missionsförsamling ägde en fastighet i Flen, vilken ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning. Fastigheten, som år 1900 bebyggdes med en kyrkobyggnad, anslöts på 1930-talet till kommunens ren- och spillvattenledningar. Det är ej känt om någon anslutningsavgift erlades då. Fastigheten hade också ledning för dagvattenavlopp. Det är emellertid ovisst, om denna var ansluten till kommunens nät. År 1970 revs den befintliga byggnaden och uppfördes en ny kyrkobyggnad på fastigheten. Den nya byggnadens va-utrustning motsvarade i stort sett vad som fanns i den äldre 1970 års byggnad försågs med källarvåning, något som ej funnits i den äldre byggnaden. Fördjupningen nödvändiggjorde nya stickledningar från kommunens va-nät till fastigheten. Dessa anlades av kommunen, vars kostnader härför uppgick till 2 000 kr. Under hösten 1970 anslöts byggnaden till dessa stickledningar. Anslutningen avsåg renvatten samt spill- och dagvattenavlopp. Bägge avloppsledningarna kopplades in på kommunens för dag- och spillvattenavlopp gemensamma huvudledning. --- För anslutningen av den nya byggnaden påförde kommunen församlingen anslutningsavgift med 14 790 kr, vilket motsvarade den avgift som enligt kommunens va-taxa skulle ha erlagts vid nyanslutning av fastigheten till den allmänna va-anläggningen.

Församlingen väckte vid Va-nämnden talan mot kommunen med yrkande att Va-nämnden måtte fastställa att kommunen med anledning av nybyggnaden inte var berättigad uttaga högre engångsavgift för vatten och avlopp än som motsvarade det sammanlagda beloppet av dels 2 000 kr för nya stickledningar, dels taxeenlig tilläggsavgift med 10 kr per m² för nytillkommen våningsyta och 1 kr per m² för den ytterligare fastighetsyta som enligt taxan skall beaktas på grund av att byggnadsytan ökats, dels fyra procent taxeenligt indextillägg på den sålunda uträknade tilläggsavgiften. Som grund för sin talan anförde församlingen: Eftersom fastigheten redan tidigare varit ansluten till kommunens va-nät, föreligger ej skyldighet att betala avgift för nyanslutning. Detta gäller även dagvattenanslutningen. Nybyggnationen kan enligt taxan endast föranleda tilläggsavgift för den ökade nytta fastigheten kan anses ha fått av va-anläggningen. Vidare skall naturligtvis kommunens kostnader för de nya stickledningarna ersättas.

Kommunen bestred bifall till församlingens talan och anförde: 1970 års va-lag är oklar såvitt gäller huvudmans rätt att uttaga ny anslutningsavgift vid sanering. Vatten- och avloppsverksföreningen har emellertid i sin publikation P 19 uttalat att det med hänsyn till regeln om kostnadsfördelning efter skälig och rättvis grund framstår som rimligt att ny bebyggelse på förut bebyggda områden bör bidra till kostnaderna för va-anläggningen efter i huvudsak samma grunder som bebyggelse på nya exploateringsområden. Eftersom här är fråga om helt ny bebyggelse skall i enlighet härmed anslutningsavgift utgå såsom för nyanslutning. För den händelse kommunen inte skulle befinnas vara berättigad att debitera såsom för nyanslutning, skall tilläggsavgift utgå och beräknas på sätt församlingen yrkat.

Va-nämnden yttrade:

Avgift som huvudman för allmän va-anläggning tar ut skall enligt 27 § va-lagen (1970:244) utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i lagen. En bestämmelse av enahanda innebörd fanns meddelad även i den äldre va-lag (1955:314) som gällde, när Flens kommun antog den i förevarande mål aktuella va-taxan. Det förhållandet att va-avgift i visst fall beräknats med tillämpning av de grundsatser som anges i lag innebär således inte att huvudmannen utan vidare är berättigad att ta ut en sålunda beräknad avgift. Enligt det nyss anförda gäller såsom ytterligare förutsättning för avgiftsuttag att avgiften har stöd i den av huvudmannen antagna va-taxan.

I kommunens va-taxa förekommer en avgiftsbestämmelse som tar sikte just på sådana fall som det nu föreliggande, nämligen att ny byggnad uppförts på fastighet som redan förut anslutits till va-anläggningen. Bestämmelsen går ut på att i sådant fall tilläggsavgift, motsvarande den ökade nytta som fastigheten får av va-anläggningen, skall uttagas och att avgiften därvid skall beräknas med tillämpning av de grunder som anges i taxan samt med beaktande bl a av tidigare erlagt vederlag. Nu angiven taxebestämmelse får tilläggas den innebörden att, såsom sökanden hävdar, i beräkningsunderlaget för tilläggsavgiften uteslutande skall inräknas den utökning av våningsytan som nybyggnaden medfört jämte den förhöjning av fastighetsytetefaktorn som föranledes av att ny byggnadsyta tillkommit.

Eftersom kommunen, såvitt utredningen i målet ger vid handen, inte har taxemässigt stöd för att ta ut tilläggsavgift med högre belopp än som följer av de beräkningsgrunder sökanden angivit samt enighet vidare råder mellan parterna om avgiftsberäkningen i övrigt, skall sökandens talan följaktligen vinna bifall.

Med bifall till sökandens talan fastställde Va-nämnden att kommunen med anledning av nybyggnaden på fastigheten inte är berättigad uttaga högre engångsavgift för vatten och avlopp än församlingen medgivit.

Beslut: 1975-02-06, BVA 8

Mål nr: VA 22/72